

ZBIERKA  ZÁKONOV  
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1969

Vyhlásené: 31.05.1969

Časová verzia predpisu účinná od: 15.06.1969

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

48

**VYHLÁŠKA**  
**ministra zahraničných vecí**

z 19. apríla 1969

**o Zmluve o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi  
Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou  
republikou**

Dňa 14. júna 1968 bola v Budapešti podpísaná Zmluva o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou. So Zmluvou vyslovilo súhlas Národné zhromaždenie a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 11. apríla 1969. Podľa svojho článku 9 Zmluva nadobudla platnosť 11. aprílom 1969. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.\*)

**Minister:**

**Ing. Marko v. r.**

## ZMLUVA

o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou

Československá socialistická republika a Maďarská ľudová republika

konštatujúc historickú úlohu Zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou republikou a Maďarskou republikou zo 16. apríla 1949 v rozvoji vzťahov nového typu medzi národmi oboch štátov a verné cieľom a zásadám zakotveným v Zmluve,

hlboko presvedčené, že bratské priateľstvo, všestranná spolupráca a vzájomná pomoc medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou, spočívajúce na zásadách socialistického internacionalizmu, zodpovedajú záujmom národov oboch štátov a celého socialistického spoločenstva,

vedené úmyslom upevňovať jednotu a zomknutosť všetkých krajín socialistického spoločenstva a rozhodnuté neochvejne dodržiavať záväzky vyplývajúce z Varšavskej zmluvy o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955,

vyjadrujúc svoju vôľu dôsledne uplatňovať politiku mierového spolužitia štátov s rôznym spoločenským zriadením,

usilujúc sa o upevnenie mieru a bezpečnosti v Európe, o zabránenie agresie síl západonemeckého militarizmu a revanšizmu,

sledujúc ciele a zásady zakotvené v Charte Organizácie Spojených národov,

berúc do úvahy výsledky a skúsenosti, ktoré oba štáty dosiahli v socialistickej výstavbe, v rozvoji vzájomnej spolupráce v uplynulých dvadsiatich rokoch, ako aj zmeny, ku ktorým došlo za túto dobu vo svete,

rozhodli sa uzavrieť túto zmluvu a dohodli sa takto:

### Článok 1

Vysoké zmluvné strany budú v súlade so zásadami socialistického internacionalizmu, rovnoprávnosti, štátnej zvrchovanosti a nevmiešavania sa do vnútorných vecí druhej strany i naďalej upevňovať trvalé priateľstvo národov oboch štátov, rozvíjať všestrannú spoluprácu a poskytovať si bratskú pomoc.

### Článok 2

Vysoké zmluvné strany budú v duchu medzinárodnej socialistickej delby práce prehĺbovať obojstranne výhodnú hospodársku a vedeckotechnickú spoluprácu v záujme rozvoja hospodárstva oboch štátov a podporovať spoluprácu v rámci Rady vzájomnej hospodárskej pomoci.

### Článok 3

Vysoké zmluvné strany budú ďalej rozvíjať tvorivú spoluprácu v oblasti kultúry, umenia, vedy, školstva a zdravotníctva, ako aj tlače, rozhlasu, televízie, filmu, telesnej výchovy, turistiky a napomáhať prehĺbovanie všestranných stykov spoločenských organizácií.

### Článok 4

Vysoké zmluvné strany sa budú vzájomne informovať a radiť o všetkých dôležitých medzinárodných otázkach dotýkajúcich sa záujmov oboch štátov.

### Článok 5

Vysoké zmluvné strany budú i naďalej prispievať k posilneniu jednoty socialistických krajín, dôsledne uskutočňovať politiku mierového spolužitia štátov s rôznym spoločenským zriadením a pokračovať v úsilí o zabezpečenie mieru a bezpečnosti, o zmiernenie medzinárodného napätia, o dosiahnutie všeobecného a úplného odzbrojenia, ako aj o úplnú likvidáciu kolonializmu, neokolonializmu a rasovej diskriminácie vo všetkých formách.

### Článok 6

Vysoké zmluvné strany konštatujú, že Mníchovská dohoda z 29. septembra 1938 sa dosiahla hrozbou útočnej vojny, ako aj použitím sily proti Československu, že bola súčasťou zločinného sprisahania vlády nacistického Nemecka proti mieru a hrubým porušením základných pravidiel súčasného medzinárodného práva a že dohoda bola preto od samého začiatku neplatná so všetkými z toho vyplývajúcimi dôsledkami.

### Článok 7

Vysoké zmluvné strany budú sa spoločne usilovať o zabezpečenie mieru a bezpečnosti v Európe a o vytvorenie dobrých vzťahov medzi európskymi štátmi. Vyhlasujú, že jedným z dôležitých predpokladov zabezpečenia európskej bezpečnosti je nedotknuteľnosť existujúcich štátnych hraníc v Európe a že v súlade s Varšavskou zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci zo 14. mája 1955 urobia všetky nevyhnutné opatrenia, aby zabránili agresii akýchkoľvek síl militarizmu a revanšizmu.

### Článok 8

V prípade ozbrojeného útoku na jednu z Vysokých zmluvných strán zo strany ktoréhokoľvek štátu alebo skupiny štátov druhá Vysoká zmluvná strana pri výkone práva na individuálnu alebo kolektívnu sebaobranu podľa článku 51 Charty Organizácie Spojených národov poskytne jej bez meškania všetku pomoc, vrátane vojenskej, a podporu všetkými prostriedkami, ktorými disponuje.

O opatreniach podľa ustanovenia tohto článku Vysoké zmluvné strany ihneď upovedomia Radu bezpečnosti a budú postupovať podľa príslušných ustanovení Charty Organizácie Spojených národov.

### Článok 9

Táto Zmluva sa uzaviera na dvadsať rokov a bude sa predlžovať vždy na ďalšie päťročné obdobie, ak ju žiadna z Vysokých zmluvných strán nevypovie dvanásť mesiacov pred uplynutím príslušného obdobia platnosti.

Táto Zmluva podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Prahe v čase čo najkratšom.

Dané v Budapešti 14. júna 1968 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a maďarskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za

**Československú socialistickú republiku:**

**O. Černík v. r.**

Za

**Maďarskú ľudovú republiku:**

**J. Fock v. r.**

\*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

